

[Industriministeren]

Derfor er jeg ganske enig med dem, der har sagt, at vi har behov for at få nogle klare regelsæt her, fordi der ingen grund er til at stille de europæiske virksomheder vanskeligeré med udnyttelse af bioteknologien end de virksomheder i USA og Japan, hvormed de i særlig grad konkurrerer.

Når f.eks. hr. Lysholm Christensen er betænkelig ved, at en virksomhed, når den ofrer mange penge på det, så også skal have lov til at udnytte det, så ser jeg faktisk problemstillingen fra den modsatte side. Jeg ser det ud fra det synspunkt, at har man nogle fornuftige regelsæt, vil virksomhederne også vide, hvad de har at rette sig efter, så vil de ikke ofre penge på en lang række af udviklingsprojekter, som man meget vel ved i dag at man senere hen ikke har nogen mulighed for at udnytte. Derfor er jeg ikke særlig betænkelig ved den del af problemstillingen.

Men vi ender ved en balance imellem de kommercielle interesser, udviklingen og beskyttelse af dette område, set ud fra et mere globalt konkurrencemæssigt synspunkt, og så med hensyn til de etiske problemstillinger. Her må man holde disse ting adskilt fra hinanden, for, som de fleste ordførere fremhævede, forholdet er det, at det, at man har fået et patent, ikke er ensbetydende med, at man kan udnytte et patent. Udnyttelsen afgrænses meget vel efter andre lovregler, som ikke nødvendigvis eller særlig hensigtsmæssigt indbygges i patentreglerne.

Hr. Ivar Nørgaard stillede mig det spørgsmål, om man ikke netop i disse afgrænsninger kunne frygte en vis eskalering, således at embedsmændene, som sidder med disse problemstillinger, successivt lod sig presse mere og mere til at gå videre end det, holdningerne i øvrigt kunne bære – eller oven i købet, at ministeren ville presse videre.

Her er der nok mere tale om nuancer. Jeg har, synes jeg selv, et rimelig afklaret synspunkt på dette område. Vi havde lejlighed til at diskutere i regeringens Erhvervsudvalg om den afgrænsning, der ligger i patentlovgivningen, om det, der er patenterbart, og som hr. Larsen-Ledet også refererede til, og som virker lidt antikveret, kan afgrænses således, at der kan være forbud mod patenter på opfindelser, hvis udnyttelse vil stride mod sædelighed og offentlig orden. Det bærer nok lidt præg af, at det ikke er sådan, man ville formulere det juridisk. Jeg har

da den holdning, at hvis der kan være brug for en opstramning på dette område og en nærmere afklaring af nogle problemer, som i øvrigt ikke er problemer i dag, er regeringen da meget villig til at indgå i diskussioner herom og fremlægge forslag.

Jeg er enig med hr. Ivar Nørgaard og andre i, at vi bevæger os på et følsomt område, når vi er ovre i det etiske. Derfor er det også regeringens klare holdning, at vi under behandlingen af denne sag vil være meget omhyggelige med at få den problemstilling passende kraftigt belyst og således tilkendegive regeringens klare holdning.

Hr. Rahbæk Møller mener, at den eksisterende lovgivning stort set er god nok – sådan måtte jeg opfatte det, men det har måske ikke været helt entydigt – og at der i høj grad i plantenyhedsloven er tilstrækkelig beskyttelse for planteområdet. Jeg synes, hr. Rahbæk Møller fokuserer lovlig meget på planteområdet. Jeg ved ikke rigtig, om mikroorganismer, f.eks. dem, der benyttes i medicinalindustrien, henhører under plantebeskyttelsesloven og plantenyhedsloven. Det tror jeg ikke. Derfor er det min opfattelse, at der er behov for, at vi tager positivt imod direktivforslaget og især på områder, som direktivforslaget er med til at dække retsbeskyttelsesmæssigt, og som ikke er dækket i dag gennem plantenyhedsloven.

Hr. Behnke fremkom med en bemærkning om, at Nordisk Gentoft var flyttet til Irland på grund af de særlige forhold omkring genlovgivningen osv.

Jeg har ladet mig fortælle, bl.a. fra miljøministeren, at der ligger nogle helt andre synspunkter bag det, nemlig en meget stærk irsk egnsudviklingslovgivning, som giver tilskudsmuligheder og etableringsmuligheder, som er overordentlig lukrative, og at det snarere skulle være dette, der var årsagen til, at man flyttede derover.

Til sidst blev der stillet et spørgsmål om generationsproblemstillingen ved patenter på dette område. Det fremgår af det, at hvis vi tænker på f.eks. den afgrøde, som fremkommer på basis af sæd, der er patenteret ved hjælp af den lovgivning, der ligger her, de regler, der er her, har man mulighed for at udnytte det, men ikke mulighed for salg. Det mener jeg i og for sig ligger meget klart, så jeg kan ikke rigtig se, hvor problemet er.